

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Свобода USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sun-

days, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association

Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00

USA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or

money orders payable to "Свобода"

Postmaster: Send address changes to

"Свобода", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за

погляди. Редакція застерігає собі право втручання в матеріали, що

скорошують надані матеріали. Незадоволені матеріали повер-

таються тільки тоді, коли автор собі це виразно зазначить. Допущен-

ня задрозумовану коверту з відповідною поштовою оплатою.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці —

\$12.00. Для членів УНСюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢.

Чеки і "money orders" виставляти на "Свобода"

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

„Голокост” і Бабин Яр

У „Нью Йорк Таймс” з неділі 27-го вересня ц. р. на першій сторінці є повідомлення, що створився Комітет видатних жидівських діячів в Америці з участю кількох рабів та під головуванням колишнього члена Найвищого Суду й колишнього амбасадора ЗСА в Об'єднаних Націях Артура Голдберга, для прослідження, чи і як американський Уряд, а також американські жиди, під час 12-річного правління в Німеччині Адольфа Гітлера та особливо під час Другої світової війни вживали будь-яких заходів, щоб протидіяти масовому і планоному винищуванню жидів гітлерівським режимом. Ця „остаточна розв'язка жидівської проблеми”, як Гітлер — Гімлер і Геббельс офіційно називали нещасливі фізичне винищування мільйонів жидів в самій Німеччині та в усіх країнах, що їх окупували були німецькі війська у Другій світової війни, дістало відому назву „Голокосту”. Хоча в отому повідомленні про створення Комітету під проводом Артура Голдберга, людини, яка доказала свій протисовєтський світогляд як делегат ЗСА на Гельсінкській Конференції в Београді сказало тільки про таку ціль комітету, яка спрямована на прослідження американської закордонної політики, що мала б якийсь зв'язок з акцією у користь переслідуваних жидів в Європі, то не відомо, чи не виринуть в ході того слідства, яке напевно охопить переслідування численних осіб поруч із студіями над існуючими архівними матеріалами, — якісь такі моменти, які відомі нам із жалюгідного фільму „Голокост”, де спалювано українців, поляків і балтійців, як згодних помічників у винищуванні жидів.

Водночас, у недільному додатку до того самого числа „Нью Йорк Таймс” появилася велика стаття „Бабин Яр”, з новою серією україножерних фальшив, наклепів і образ на адресу українців, мовляв, антисемітів і прислужників гітлерівського режиму в Україні, що допомагали німецьким катам вбивати жидів і хоронити їх у Бабиному Ярі. Авторкою тієї статті є Лусі Давидовіч, авторка книжки „Війна проти жидів”, втриманої у такому самому україножерному дусі. Ця американсько-жидівська письменниця, ніби інтелектуалка, далі занурена по шию в морі антиукраїнських брехень та історичних фальшив. Нам відомо, що вона вже давніше дістала листи від видатних українських діячів із протестами і спростуванням її невірних тверджень, але вони не мали ніякого впливу на її ворожий українців світогляд. Але тепер не йдеться про одну авторку однієї статті. Йдеться про міжнародно відомий і поширений, найбільш авторитетний і поважний американський щоденник, яким є „Нью Йорк Таймс”, про його видавців і редакторів. Йдеться про велетенський вплив того щоденника на американську й міжнародну громадську думку та йдеться взагалі про зловживання свободою друку для очорнювання українського народу і ширення фальшив про Україну й українців.

Тому замало, щоб хтось з-посеред нас з власної доброї волі й ініціативи написав протестатійного листа до редакції „Нью Йорк Таймс”. Така стаття вимагає масового протестного відгуку. Хто займеться організацією такої акції? Вже не раз і не два говорилося про те, що одною із найперших місій української вільної громади в діаспорі є ширення правди про Україну і спростування фальшив, що їх ширять про Україну її вороги. Були навіть вістки про творення окремих Комітетів чи Комісій для цієї справи, і скидувано вино за продовження протукраїнської друкованої кампанії на наші наукові установи, які ніби повинні займатися з'ясуванням правди. Але це не діло наукових установ, а репрезентатійного представництва цілої громади, це діло найбільш авторитетного чинника, яким повинен бути провід цілої української громади в Америці та в діаспорі. Де є цей провід, де є таке авторитетне представництво українського вільного суспільства?

Знаємо, тепер існує в українській вільній громаді заколот і настала пустка на місці, на якому повинен би стояти авторитетний провід громади. Але вже й раніше, перед злочасним XIII Конгресом Українців Америки не було такої станиці, яка постійно стежила б за напастями, друкованими в міжнародній пресі проти українців, та спростовувала їх рішуче й дошліно. Замість такої конструктивної і потрібної для добра України роботи, для справи доброго імені українського народу, ми витрачали масу часу й енергії на внутрішні чвари, на поборювання одних одними. Появлялися і тепер раз-у-раз з'являються в деяких органах української преси пашквілі на різних видатних діячів, з'являються статті й замітки, які є глумом над кодексом етики українського журналіста. Немає керівного чинника, немає проводу, свідомого обов'язку боротися проти ворогів, а не рідних земляків.

Тепер виринула знову справа україножерної неспровокованої атаки проти українства. Хто організуватиме реакцію на цю нову атаку?!

Прогнання лемків з їхніх прадідних земель польською владою, які вони замешкували від непам'ятних часів та які вони своїм потом перетворили з пралісів і пуш у квітучі села та міста, належить до найбільших злочинів Другої світової війни й створення нею ладу. Досюдогні невідомо, скільки лемків прогнано, бо польська влада не потурбувалася про збірання й збереження статистичних даних. Важким і болісним для лемків був факт, що їхні польські сусіди на Лемківщині, а відтак на землях, де закінено лемків, ставилися до них ворожо, нещадно. Але неминуче надходить час, коли в справі лемків мусить прийти розв'язка.

Тільки повернутися на свою землю

Справедливо розв'язати цю проблему, а це значить дозволити лемкам повернутися на їхні рідні землі, вимагають не лише вони самі, розсіяні по західній Польщі, але щораз більше відчувують кончність того поступові кола польського суспільства, а навіть тут і там урядові польські чинники починають про те згадувати. Значна частина передових польських громадян відчуває глибоку історичну несправедливість і безглуздя доконаних нацистських на лемках. До тієї частини польського суспільства належать також провідні кола незалежної польської профспілкової системи „Солідарність”. У тижневику, видаваному профспілкою „Солідарність” також під такою самою назвою, в ч. 20-ім з 14-го серпня ц. р. з'явився великий і повний вираз-

У крутіжій події, у постійному шуканні за часом, що ніяк не хоче стояти на місці, ми навіть не спостерігали, що це вже п'ять років у Нью Йорку стоїть і закріплюється бастион української народної культури та найкращої форми її пропаганди в американському середовищі — а йому на ім'я Український Музей.

Усе це у скромних приміщеннях на Другій авеню, які вперше ми оглядали при його відкритті — Український Музей за цих декілька років щораз ширше розгортає крила і щораз тривішніше застоює собі місце серед культурних осередків міста Нью Йорку. Це виразно можемо бачити, коли переглядаємо книгу відвідувачів, де 50 відсотків неукраїнських прізвищ, це відчувася, це прихильних рецензій в іншомовній пресі, а також у признаванні допомог, хоча й дуже скромних, в порівнянні з іншими музеями. Значить, п'ять років наполегливої праці дало свої позитивні вислід.

П'ять років праці та ентузіазму в першу чергу Союзу Українок Америки, що був ініціатором музею і є найбільшим його фінансовим спонсором і п'ять років спільної праці малого гурту громадян, знавців народного мистецтва й музейних факхівців.

Сьогодні всі вони можуть зі спокоєм і вдовolenням

Ярослав Гайвас

„СОЛІДАРНІСТЬ” ПРО ЛЕМКІВ

міння артикул про лемків п. з. „Лемков” (польська назва для лемків). У тому артикулі відбито погляди на справу лемків у Польщі значної частини членства цієї профспілкової системи, а зокрема її керівної верстви.

Перший крок

Уже публічне порушення цієї справи є великим і позитивним кроком вперед. І хоч багато в тому артикулі не відповідає правді, є кривдять для лемків і характеризують радше перестарілі погляди польських шовіністів у відношенні до українців, але обговорювання цієї справи на сторінках офіційного органу профспілки подас надію, що вже недалеко те майбутнє, коли світліша частина польського суспільства зрозуміє її і буде домагається її розв'язки. Поява цього артикулу свідчить, що проблема лемків стає наболілою у польському суспільстві, що багато поляків свідомі великої кривди, вчиненої лемкам соціалістичною Польщею призначний підтримки польського суспільства та що її треба полагати. Верхи й ліси від Хриштої на Сході та від річки Ослави і аж до Пограду на заході занедбані й сумні й неначе кличуть за повертання лемків. Павло Стефанівський, бард лемківського життя у своїй поезії „Лемко на суді” пише: „Чи ти був в лісі? Говори ж! Так, чи ні? — Так, високий суд. Там є мій дім. Ліс”.

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Обговорювана стаття виразно нерівна й незрівноважена. В ній видно, що навіть поступові поляки не знають на яку стати. Вони бояться українства, присутності українців у Польщі. Зойдую в теорії у них світає зрозуміння, що українські природні їхні союзники вільної, суверенної Польщі, самостійної польської держави на польських землях і тому українству треба з найбільш очевидної польської точки зору, в ім'я інтересів польського народу сприяти, а не тікати від нього, не створювати для нього труднощів. І тому в цій статті з одного боку правильні оцінки недавнього минулих подій і доречні висновки з них, але є також глибокі помилки, фальшиві з'ясовані факти, а навіть нездорові для українців і для самих поляків, а зокрема для лемків у Польщі небезпечні й кривдять пропозиції.

Дещо з історії

У цій статті невірною представлено історичне минуле, а побіжно переглянено події, які попередили виселення лемків з їхньої землі. Автор, чи автор статті намагаються відірвати лемків від українського народу. Для них, чи для нього це „руснаки”, „чухоньки”, „куртяки”, а на кінець лемки. В цій статті написано: „Лемки — це „русини”, які ніколи не вважали себе частиною України”. Яке це дуже відважне й дуже неправдиве твердження! Так само

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

твердили польські воєводи й старости на протязі 20 років поверсальської Польщі, але, не зважаючи на їхні величезні зусилля відірвати лемків від України й українців, ім це не вдалося.

Шкода, що редактори „Солідарності” тримаються тих старих шаблонів, що їх засудило й відкинуло саме життя. Тижневик „Солідарність” з признанням підкреслює факт, що гітлерівцям не вдалося в часі Другої світової війни зробити лемків інструментом своєї політики так, як це вдалося ім з польськими гуралами, створивши з них „гураленфольк”. Однак в статті замовчано про причини тієї гідної постави лемків. Та ж власне причиною того було, що вони, лемки, почували себе невід'ємною частиною українського народу, а не тільки лемками. Вони саме тоді творили самі своє нове життя разом зі своїми українськими селянцями, учителями, кооператорами, з українською місцевією адміністрацією й поліцією. Ті свої здобутки, створені протягом декількох років Другої світової війни, вони намагалися зберегти після закінчення тієї кривавої війни. Совєтський уряд й його польські тодішні вислужники хотіли це зрівати й тому вже восени 1944 підписали договір нової польської влади з урядом УССР про добровільну репатріацію лемків з їхніх прадідних земель до СССР, або, як говорилось в тому договорі „на територію Української Радянської Совєтської Республіки”.

(Продовження буде)

підтримки так психічної, як і матеріальної, не горстки людей а широкого загалу. Могло б здаватися, що Український Музей на такому рівні, у столиці Америки, це інтерес не лише української громади в Нью Йорку, але далеко поза його межі. Однак, як досі, цей інтерес зрозуміли знову лише ініціатори музею. Як нас інформують, окремі округи Союзу Українок Америки запланували ряд імпрез та акцій для відзначення п'ятиріччя Українського Музею. Усе ж започатковує їх, як пристало Округу Нью Йорк широко пролажжю жетів у користь музею, що буде переведена в найближчу неділю, 4-го жовтня біля усіх церков та окремим вечором із відповідною програмою про музей, який запланований на день 9-го жовтня у Літературно-Мистецькому Клубі.

У самому музеї відбуватиметься в тиждень між 4-м а 11-м жовтня ц. р. ряд показів окремих ділянок народного мистецтва, що призначені для широкої публіки.

Головним завданням усіх цих імпрез, показати важливість і вартість Українського Музею нашій громаді. Коби ця громада зуміла хоча тепер це належить оцінити і мати більше зрозуміння до потреб і завдань Українського Музею.

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

Ольга Кузьмич

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

ЧИСЛО 8

ЖОВТЕНЬ

1981

П'ятиріччя Українського Музею

Третього жовтня 1981 року скінчиться п'ять років існування Українського Музею в Нью-Йорку. Це дає нагоду поглянути критично на пройдені шляхи і накреслити мету на найближчі роки.

Сьогодні нема сумніву, що створення УМ було одним з найконструктивніших і потрібних рішень Союзу Українок Америки. Багато осіб віддавна відчувало потребу українського музею в Нью-Йорку, метрополії усього світу. Відбувалися розмови в приватних колах, прилюдні дискусії, писано статті на цю тему. Так минали десятиліття. Українська громада, мабуть, ніколи не вишла б поза розмови, побожні бажання та мрії, якби не США, який без багатослівності і дискусій, з типовою діловитістю і послідовністю, такий музей створив. І не тільки створив, але увесь час ним піклувався. Матеріальна, моральна, організаційна підтримка такої потужної і здисциплінованої організації як США була істотною для розвитку Українського Музею.

Завдяки існуванню та діяльності УМ ми, українці, себе утвердили — заманіфестували свою присутність в культурному центрі Америки й усього світу. УМ став частиною культурного життя Нью-Йорку. Про його програми пишуть американські довідники і газети, включно з „Н. Й. Таймсом“. Наприклад, весною цього року протягом двох тижнів „Н. Й. Таймс“ вмістив три довгі замітки про виставки в нашому музеї. Шостоділі ця газета у своїй рубриці музеїв інформує про виставки в УМ.

П'ятиріччя існування УМ довелось, що існує зацікавлення українським мистецтвом. Більшість відвідувачів нашого музею є не-українці. Музей відвідують люди з різних країн: Канади, Європи, Азії, Африки, Австралії. Їхні коментарі у книзі відвідувачів сповнені захоплення. Писала одна відвідувачка: „Нью-Йорк став багатшим завдяки існуванню Українського Музею“. Запитаємо, яка українська установа, яка українська імпреза притягає стільки чужинців і спонукає американську пресу писати про неї, а телевізійні станції (американські і німецькі) посилати до неї своїх репортерів?

В американських професійних колах УМ вважають за найцікавіший і найдинамічніший з-поміж так званих малих музеїв міста Нью-Йорку. УМ має вже понад тисячу членів, більше як деякі великі американські музеї. У двох статтях останньої весни і минулого року „Н. Й. Таймс“ писав про музей та інститути, які репрезентують чужу культуру і які варто відвідувати, включивши і наш музей поміж тих кільканадцяти інституцій, переважно великих держав як Франція, Німеччина, Китай, Скандинавські країни й інші.

Як своєрідне визнання високого професійного рівня УМ може служити факт, що федеральний та стейтський уряди і деякі приватні фундації щорічно підтримують його своїми дотаціями. Цього року ці дотації принесли 30 тисяч доларів.

Український Музей продовжуватиме свою типово музейну діяльність і в наступних роках. Він далі збиратиме вартісні музейні експонати, буде їх описувати, студіювати, записувати в каталоги, зберігати від знищення, буде влаштовувати виставки, курси дереворізьби, вишивання, писанкарства, роблення різдвяних прикрас і т. п. Крім постійної виставки народних строїв, будуть влаштовані однорічні виставки: 1982 року — виставка фотографій зруйнованих церков Києва, 1983 року — виставка фотографічної документації з життя українців у ЗСА і т. д. Також буде здійснена програма пересувних виставок в американських музеях в різних містах Америки.

Перед Управою УМ стоять ще ширші завдання. Насамперед УМ мусить стати більш репрезентативним музеєм української культури. Поруч етнографічної збірки, мусить розвиватися історичний відділ (якого початком стала фотографічна документація української імміграції в ЗСА), мусить бути створений образотворчий відділ і, можливо, музичний. УМ уже має картини, подаровані нашими видатними мистцями, ще більше має обіцянок приватними колекціонерами.

Другим завданням буде здобути більше приміщення. Це найпекучіша потреба. У своїх коментарях відвідувачі найчастіше висловлюють жаль, що музей такий малий, хоч має цікаві і вартісні експонати.

Третє завдання — це забезпечення майбутнього існування і розвитку Українського Музею. Щоб це здійснити, треба збільшити Фондацию Музею, до якої жертводавці можуть вкладати свої дрібні чи більші пожертви. Також треба заохочувати наших громадян творити окремі фонди свого імені. Два такі фонди вже створено і маємо надію, що їх незабаром буде більше.

Усі ці плани вимагають зеликих зусиль, ентузіазму й грошей. Утримання і розбудова музею це коштовна річ. Проте ми певні, що створення повного, репрезентативного Українського Музею в Нью-Йорку було б одним з найбільших досягнень українців, яке піднесло б нас до рівня великих державних народів. Україна має такий людський, економічний і культурний потенціал, щоб стати великою нацією-державою. Нам, членам цієї нації, треба думати на широку скалю і творити вартості, гідні нашого народу. Свідомість того, що ми маємо такий потенціал зобов'язує кожного з нас до більших зусиль і більших вимог до себе самих.

Ми певні, що знайдемося серед українців досить людей, що зрозуміють цей апел і допоможуть здійснити наші плани розбудови Українського Музею. Доки ми ставимо собі таку велику мету і за неї активно боремось, доти будемо живою, динамічною й здоровою спільнотою.

Б. Цимбалістий

Колекція фотографій Музею зростає

Фотографія з колекції Музею: Аматорський Драматичний Гурток, Сиракузи, Н.Й. 1910 р.

Від вересня 1979 року Український Музей збирає фотографії, що ілюструють історію української імміграції у ЗСА. Пізніше Музей також почав збирати фотографії історичного значення, виконані на Україні і в країнах українського поселення.

На початку 1983 року Музей планує влаштувати виставку фотографій, що відображають різні періоди життя українців в Америці. Уже зібрано понад 300 таких фотографій, деякі з них зроблені в кінці минулого і на початку цього століття. Є фотографії політичних демонстрацій, що їх влаштовували українці, фотогра-

фії театральних груп, українських політичних та культурних організацій, підприємств.

Але потрібні ще фотографії, щоб повніше ілюструвати історію. Український Музей знову звертається до всіх, хто має цікаві фотографії, збагатити ними музейну колекцію. Можна не передавати фотографії Музею, а лише позичити. Буде зроблена копія, а оригінал повернений власникові.

Фотографії можна слати просто до Українського Музею (203 Second Ave, New York, N.Y. 10003). Прохасмо рівночасно подавати відповідні інформації про кожну фотографію.

Нові члени Українського Музею

(від 1-го квітня до 31-го серпня 1981 року)

Допомагаючий член: д-р Іван Кохан, Оксфорд, Огайо.

Родини: Андрій і Катерина Бук, Гантер, Н.Й.; Лавро і Оксана Полон, Каюга Парк, Н.Й.; д-р Ігор і Марта Федорови, Аллентаун, Па.; д-р Юлій і Марія Химинець, Пассейк, Н.Дж.

Звичайні члени: стейт Нью-Йорк — Надія Гробельська, Лариса Зелик, Анна Лемеха, Юліана Осінчук, Валентина Третяк, Реймонд Холєва — місто Нью-Йорк; Евстахія Гойдих, Вестбері; д-р Джон Кравчук, Гемпстед; Гелен Остапчук, Рочестер; Любомир Зобнів, Бінггемтон.

Стейт Нью-Джерсі — Анна Бояр, Седдл Рівер; Марія Віршук, Тайтсвилл; Марія Гатала, Савт Рівер; Ірина Кузьма, Шонган Лейк; Лідія Козак і Володимир Шипайло, Ратерфорд; Олександр Мочула, Клифтон; Дарія Рудаківна, Пассейк; Теодосій Самотулка і Ірена Савітель, Принстон; Оксана Шандор, Едісон.

Стейт Коннектикат — Надія Троян, Ватертаун; Іван Хомак, Бриджпорт.

Стейт Пенсильванія — Оксана Кіпа, Аллентаун; д-р Роман Кос і Василь Кострицький, Філадельфія. Інші стейти — Марія Дурбак, Чикаго, Іл.; д-р Дмитро Коструба, Балтимор, Мд.; Дарія Чайковська, Шерман Овкс, Каліф.; Люція Медичка, Парма, Огайо. Пенсіонери: стейт Нью

Йорк — о. Володимир Базилевський, Тетяна Богачевська, Текля Гусак, А. Кюорр, Леонтій Крушельницький, Ярослава Левинська, Ольга Овсянська, Володимир Палод, Максим Паньків, Галина Сегейда, Антін Станко — місто Нью-Йорк; Євгенію Чернопицька, Рочестер; Станіслава Гребенюк, Людоувіл; Ольга Маселко, Ватерліт.

Стейт Нью-Джерсі — Теодора Герасимович і Осипа Кобзар, Клифтон; Джозеф Ярема, Норт Плейнфілд; Стефан Павлик, Тайтсвилл; Микола Шеремета і Роман Поретський, Джерзі Сіті. Стейт Огайо — Богдан Маланий, Кентон; Євгенія Дубас, Парма.

Інші стейти — Євдокія Барнич, Гемптремк, Мич.; Параска Олексіук, Філадельфія, Па.

Всього за час від 1-го квітня до 31-го серпня 1981 року до Українського Музею приєднались: один допомагаючий член, чотири родини і 57 членів.

СПРОСТУВАННЯ

В списку відділів Союзу Українок Америки, які стали меценатами Українського Музею (Свобода, 19-го травня ц.р.) пропущено 13-ий Відділ з Честера, Пен., який став меценатом вдруге. Просимо вибачення за цей недогляд.

Адміністрація Українського Музею

ПОЧИНАЄТЬСЯ ТИЖДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Нью-Йорк, Н.Й. — 3 приведу п'ятиріччя Українського Музею тут у часі між 4 і 11-им жовтня ц.р. відбудеться ряд показів та імпрез доступних для широкої публіки.

Початок до того відзначення дала Ірена Твердохліб з Рочестера Н.Й., яка в дні 20-го вересня демонструвала в галерії ОМУА роблення т. зв. вибілок. У тижні призначеному на відзначення п'ятиріччя Музею будуть в суботу 3-го і в неділю 4-го і 11-го жовтня у приміщеннях Музею такі покази різних видів народного мистецтва: ткання (на вер-

статі) — Ірена Демчишин; вишивання — Л. Волинська і Л. Зелик; виконання писанок — Христина Фіорі; різьба в дереві — Михайло Черешньовський, Іван Симчин та інші учні мистця Черешньовського; гердани — Таня Кейс; роблення прикрас в шкірі у стилі українського народного мистецтва — Роксолана Климук.

Управа Музею заохочує публіку взяти участь у тих цікавих показах, а при тій нагоді відвідати Український Музей та поцікавитися загальною його працею та здобутками впродовж п'яти років.

МУЗЕЙ ВЛІТКУ

Екскурсія студентів Fashion Institute, Нью-Йорк. Літо 1981 р.

Влітку до Музею вчащають туристи з багатьох країн Америки, з Канади і з інших континентів. Цього літа були туристи з Каліфорнії, Нью-Мексико, Флориди, Джорджії, Пуерто-Ріко, Аргентини, Англії, Австралії, Омеїан Бучачий з Сіднею, Австралія, написав у книзі відвідувачів: „Надзвичайно гарні і цікаві виставки“.

Жінки з Організації Українок Канади ім. О.Басара з Монреалю висловили призначення управи і засновникам Музею „за чудово організовані українські експонати“.

Влітку відвідала Музей екскурсія студентів з Fashion Institute у Нью-Йорку.

ЖЕРТВОДАВЦІ

(від 1-го квітня до 31-го серпня 1981 року)

Пожертви надійшли від таких осіб і організацій:

По 5,000 дол. — Марія Мурована, Василь і Лідія Кий — до спеціальних фондів їх імені.

По 1,000 дол. — Філімон Калитчук — пам'яті дружини, Варвара Олійник — пам'яті чоловіка, Ярослав Плескун, Михайло Пирський, д-р Богдан і Богдана Худько, 11-ий Відділ США, Трентон, Н.Дж., 103-й Відділ США, Гемпстед, Н.Й., 600 дол. — Анна Мартинюк.

550 дол. — Мирон і Лідія Гарванко — пам'яті батька Миколи Кохана.

По 500 дол. — Марія Ржепська — пам'яті чоловіка, Анна Рак (Чейс Мангеттен; стала меценатом Музею), Український Народний Союз (став меценатом Музею), Кон Едісон, 12-ий і 19-ий Відділи США в Трентоні.

400 дол. — 28-ий Відділ США, Гартфорд, Кон.

По 250 дол. — Роман і Марія Кобринські, 1-ий Відділ США, Нью-Йорк; 13-ий Відділ США, Честер, Па., 200 дол. — 55-ий Відділ США — Лос Анджелес, Каліф.

185 дол. — Лідія Кий, 143 дол. — Лавро і Оксана Полон.

По 100 дол. — д-р Олександр Гудзак, Ярослав Зубаль, д-р Марія Кознарська, Анна Махук з родиною, А. Мальченко, д-р Джералд Сидорак, Округа США Чикаго, Відділи США: 9-ий — Акрон, Огайо; 52-ий — Філадельфія; 72-ий — Нью-Йорк.

80 дол. — Дарія і Микола Лебедь.

По 75 дол. — Романа Дигдало і д-р Остап Котик-Степанович.

70 дол. — 86-ий Відділ США, Ньюарк, Н.Дж.

По 50 дол. — д-р Ірена Гребанюк, д-р Юліан Гной з дружиною, Марія Даниш, Олімпія Добровольська, Володимир і Уляна Дячуки, А. С. Качало, д-р Любомира Кошур, д-р Андрій Мацюрак, Володимир і Анна Рак, Джоан Парфанович, Стефан і Іванна Рожанковські, д-р Ярослав Рожанковський, д-р Софія Сивак, Роман Фенчинський, о. шамбелан Мирослав і Марія Харина, Відділи США: 22-ий — Чикаго, 50-ий — Анн Арбор, Мич., 107 — Сан Хозе, Каліф., 116-ий — Ірі, Па., 40 дол. — Ольга Овсянська; 35,25 дол. — д-р Денис Стахій; по 20 дол. — Анна Никифорук, Олександр

др. і Джан Різники.

По 25 дол. — Ірена Березницька, Славомира Білас, Євдокія Блавацька, Марія Головинська, д-р Богдан Гарбовський, Надія і Стефан Гробельські, Лідія Закревська (Фундація Банк Америки), д-р Зенон Каратницький, д-р Володимир і Олена Карпинич, д-р Володимир Кокоруд, Вілям і Пелагія Кучула, о. Лев Любинський, Джоана Сим Липська, д-р Теодор Мацьків, д-р Стефан Нічай, д-р Богдан Панасюк, Стефанія Пушкар, 92-ий Відділ США — Менвіл, Н.Дж., 24 дол. — Марта Ярош.

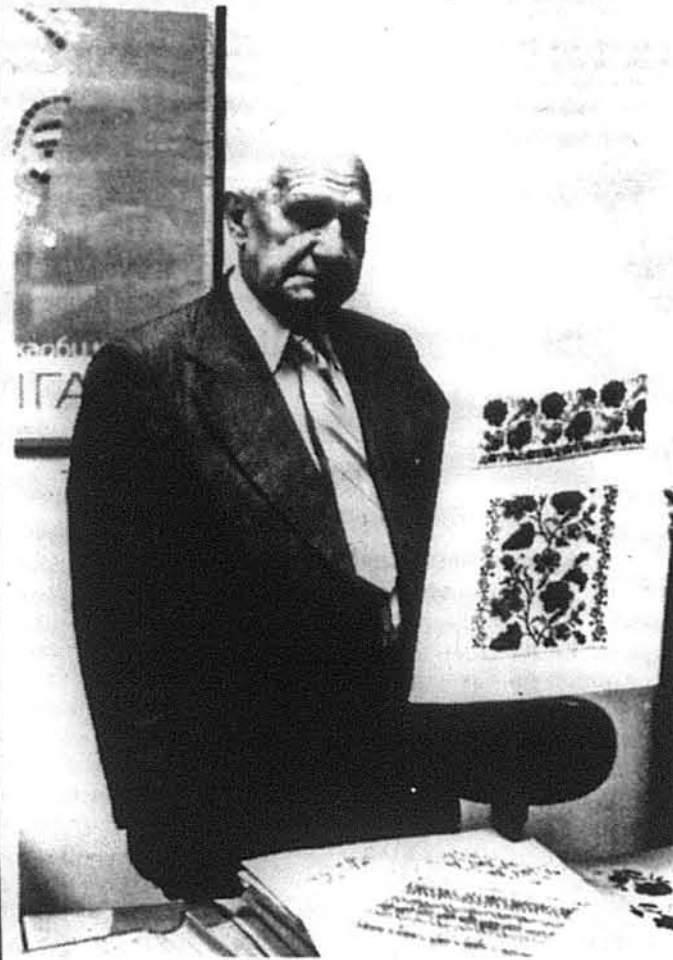
По 20 дол. — д-р В. Богданів, подружжя Горощенків, Софія Зелик, д-р Юліан Мовчан, д-р і Леоніда Мос-товичі, Віра Микитин, Олександр Ошудляк, Юліан і Марія Савчаки, Лев і Олександр Якевичі. По 15 дол. — Роман Ільницький, Оксана Панасюк, д-р Аркадія Кошбила.

По 10 дол. — Ніна Басюк, Татяна Богачевська, Михайло Бохно, Теодосія Брикович, Вероніка Будацька, Микола і Лідія Бульба, Селді Волш, Роман Гевко, Іван і Софія Головські, Теодор і Ева Грицик, Станіслава Гребеняк, Марія і Теодор Гелемей, Яким і Юстина Данилові, д-р Марія Дичко, Ірена Качмарська, Ірина Кашуницька, д-р Володимир Когутяк, д-р Марко Конюх, Євгенія Костюк, Іван Костюк, Лев і Ірена Кушнірі, д-р Уляна Лоза, Стефан Мартиняк, Володимира Михайлів, Владика Роберт Москаль, Джоан Парфанович, Джан і Катерина Попек, Марія Рудницька, Олександр і Софія Скопи, д-р Олег Снілик, Ірена Шерба, Дзвінка і Роман Шведі, Софія Шумська, 6 дол. — Катерина Василькевич. По 5 дол. — Марія Оксана Бачинська, Ольга Богачевська, Ізидора Боярська, Стефанія Грубська, д-р М. Іваницький, Микола і Сальвіна Іваницькі, В. Масюк, Олександр Михайлюк, Євгенія Онуферко, Емма Послушна, Павло і Єлизавета Савчуки, подружжя Свиници, Антін Станко, Марія Цирик.

Пожертви менші від 5 дол. від п'яти осіб.

Замість квітів на могили — загальна сума пожертв від шести організацій, 59 родин, 80 осіб і двох груп незначених людей — 3,951 дол. Пожертви в сумі 500 дол. і вище поміщені в списку жертводавців.

ЦІННЕ ДОПОВНЕННЯ ДО ЕТНОГРАФІЧНОЇ КОЛЕКЦІЇ МУЗЕЮ

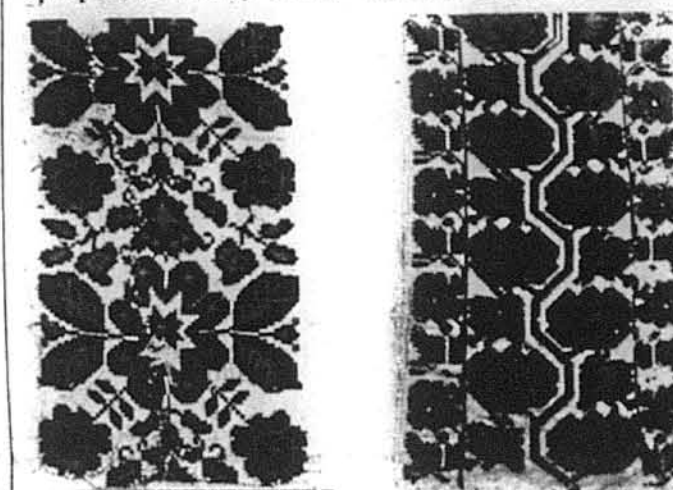

Отець д-р Юрій Шумовський із фрагментами зібраних ним вишивок.

У серпні 1981 року Музей придбав у проф. Павла Шумовського, який перебуває у Франції, колекцію з-понад 500 фрагментів українських вишивок, що свого часу прикрашали одягу селян.

Колекцію зібрав і опрацював о. д-р Ю. Шумовський, відомий дослідник Африки.

Більшість фрагментів була зібрана на Волині, частина на Поліссі, в роках 1932-44.

Фрагменти вишитої пазухи чоловічої сорочки.

Симонов, Рівенський повіт, Волинь, XVIII ст., знайдено 1937 р.

Село Стубло, Здолбунівський повіт, Волинь, XVIII ст., знайдено 1934 р.

Український Музей в Нью-Йорку шукає співробітника на повний день для праці з етнографічними колекціями. Кандидат (ка) повинен мати закінчену вищу освіту, бажано з антропології або музейництва, знати англійську та українську мови. Платня за домовленням. Звертатися на адресу: The Ukrainian Museum, 203 Second Ave, New York, N.Y. 10003, Tel.: (212) 228-0110

МУЗЕЙНА КРАМНИЧКА

Великий вибір різноманітних виробів у стилі українського народного мистецтва має на продаж музейна крамничка: вишивки, вибілки, кераміку, дереворізьбу. Також є в продажу праці українських мистців, привітальні картки, книжки. Успіх у покупців мають

кольористі афіші Музею, виконані для виставок писанок і килимів.

Влітку завідувачка крамнички, Ірена Волосанська, і добровольці виїжджали з своїм крамом на два фестивали — у Мистецькому центрі в Нью-Джерсі і на „Верховині“. Бізнес був добрий.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Редатуге Комісія Преси і Публікацій
Адреса: 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

МУЗЕЙ ВІДКРИТИЙ

П'ять днів на тиждень (від середи до неділі включно) від 1 до 5 год. по полудні. Вступ для дорослих 1,00 дол., діти і пенсіонери — 50 центів, члени Українського Музею безплатно

ЧЛЕНСЬКА ЗАЯВА

Бажано (ємо) стати членом (членами) Українського Музею в Нью-Йорку в такій категорії: (прохасмо зачеркнути):
Звичайний член \$ 25,00 річно ☐
Пенсіонер 10,00 річно ☐
Студент 10,00 річно ☐
Родина (батьки і діти до 18 р. життя) 50,00 річно ☐
Допомагаючий член (родина або особа) 100,00 річно ☐

Прикладаю добровільну пожертву в сумі

Коли добровільні пожертви досягнуть суми \$500,00, жертводавець буде іменований добродієм Українського Музею. Коли пожертви досягнуть \$1,000,00, жертводавець стає меценатом Українського Музею. Жертводавець, що дасть \$5,000,00 стає фундатором Українського Музею.

Щоби мати право гопосу на загальних зборах Українського Музею, жертводавець добродіє, меценат і фундатори мусять стати членами музею, складаючи свій річний членський внесок.

Пожертви для Українського Музею можна відтягнути від прибутків при виголошенні податкових форм (tax exemption)

Name (please print)
Address

Tel:
дата
підпис

Ім'я і прізвище
по-українськи, друком

Чеки просимо виписувати на:

The Ukrainian Museum
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ЗАКЛИКАЄ ВСІХ ВІДДІЛОВИХ УРЯДНИКІВ: ПРЕДСІДНИКІВ, СЕКРЕТАРІВ, КАСИРІВ ТА КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕГАТІВ ВЗЯТИ АКТИВНУ УЧАСТЬ В ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ. ЗА АКТИВНУ УЧАСТЬ І УСПІХИ В ЦІЙ КАМПАНІЇ ПЕРЕДБАЧЕНІ НАДЗВИЧАЙНІ НАГОРОДИ І ВОНА БУДЕ РІШАЛЬНА ДЛЯ ВИБОРУ КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕГАТІВ І ДЛЯ УЧАСТИ У КОНВЕНЦІЇ В ТРАВНІ 1982 РОКУ.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливості, „Свобода” публікує в цій кампанії фотознімки новоприсланих молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслані.

Лідія В. і Лариса М. Бойчук, доні Марії та Олександра Бойчуків та Лейк Джордж, Н. Й., нові членки 14-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж. Вписали своїх вступників в члени УНСоюзу, набуваючи для них студійні грамоти, дідо Павло та бабця Марія Гарматні з Флориди.

Стефан Михайло Гаврилюк, син Марії та Стефана Гаврилюків, новий член 349-го Відділу УНСоюзу в Менвілі, Н. Дж. Вєршина Гаврилюків є членами 349-го Відділу УНСоюзу.

Нерсиса С. Голіят, доня Неоніла та Петра Голіятів, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

Адріян Дмитренко, син Уляни та Сасени Дмитренко, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

Христина Стефанія Гаврилюк, доня Марії та Стефана Гаврилюків, наймолодша членка 349-го Відділу УНСоюзу в Менвілі, Н. Дж.

Філіп Процик, наймолодший член 239-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії, Па. Студійну (коледжову) грамоту вибрав для свого сина батьки о. Маріян та Марія Процики.

Микола Олександр Коваль, син Бориса і Петрусі Ковалів, новий член 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті. Вписали в нього в члени УНСоюзу бабуня Параскев'я та дідо Микола Шеремета, секретар цього Відділу УНСоюзу, та бабуня Марія Коваль.

Андрійко та Лярыса Бучек, діти Михайла і Наталії Бучек, члени 158-го Відділу УНСоюзу в Брукліні, Н. Й.

Меліса Анна Часінська, доня Михайла та Марії Часінських, нова членка 367-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й.

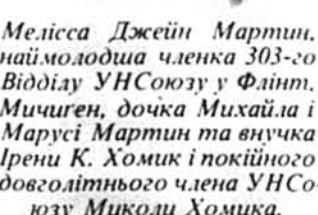
Іван Давид Ромаха, првний член 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й. Вписали свого вника Івана Давида Ромаха в члени УНСоюзу дідо та бабуня Роман і Марія Дачишак, також члени 217-го Відділу УНСоюзу.

Кристіна Марія Антонович, дочка Володимира і Марії Антоновичів, нова членка 422-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії, Па. Вписали в неї в члени УНСоюзу діди і бабця Тихон і Таня Антоновичі.

Мірослава Михайло Біц II, син Христини І. та Мірослава М. Біц, новий член 20-го Відділу УНСоюзу в Дітроїті, Мич.

Мелісса Джейн Мартин, наймолодша членка 303-го Відділу УНСоюзу у Фалліт, Мичиген, дочка Михайла і Марусі Мартин та внічка Ірени К. Хомик і покійного довголітнього члена УНСоюзу Миколи Хомика.

Христина Ірїна Ходоба, дочка Миколи і Казимири Ходоба, нова членка 86-го Відділу УНСоюзу в Нью Йорку.

Христина Еріка Варіанка, доня Маргарети та Івана Варіанків, нова членка 342-го Відділу УНСоюзу в Картереті, Н. Дж. Вписали Христину Еріку в члени УНСоюзу бабця Марія та дідо Семен Варіанки.

Сеньйори відвідали УНС і „Свободу”

В середу, 23-го вересня, група союзних сеньйорів з Дітроїту в числі біля 40 осіб, які провели тиждень вакацій на Союзівці та взяли участь у поновній присвяті пам'ятника о. Г. Грушкі, відвідали Головну Канцелярію УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж. та в-во „Свободу”. Їх зустрічали і гостинно заступили в Головній Канцелярії урядовці — головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук і головний організатор Василь Оріховський. Відтак група подалась до Нью Йорку, де відвідали українську дільницю а потім на Союзівку перед від'їздом до Дітроїту. Організацією екскурсії займалась Стефанія Федик, секретарка 292-го Відділу УНС

На фото вгорі — гості в УНС

Ствердження і заклик...

(Закінчення зі стор. 1)

тенісова школа-табір. Як і в минулих роках, так і в цьому році на Союзівці пройшли з успіхом крайові тенісові і плавацькі змагання за першості Української Спортової Централі Америки і Канади у різних вікових групах. Цьогорічні тенісові і плавацькі змагання були присвячені 70-річчю заснування Спортивного Товариства „Україна” у Львові. У цих першостях змагалось 48 плаваків та 100 тенісистів. Оселя УНСоюзу Союзівка удостоїлася в дні 5-го вересня ц.р. відвідин Архiepіскопа Стефана Сулика, Митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА. Дня 16-го серпня ц.р., вперше за час існування Союзівки, відбулося відкриття молодечого фестивалю — „Свято Молоді”, з участю молодих талантів-мистців, що тривало два тижні. В тому самому часі відбувся з великим успіхом курс українського мистецтва, в програмі якого українська молодь — учасники курсу, мала змогу зустрітись з видатними мистцями та вислухати їхні лекції із різних ділянок українського мистецтва.

Український Народний Союз знаходиться у своєму передконвенційному році. Головна Контрольна Комісія закликає все членство, усіх секретарів та урядовців Відділів і членів Управ Окружних Комітетів УНСоюзу, зокрема в цьому році, йти слідами наших піонерів, які зуміли розбудувати Український Народний Союз і поставити основи під найбільшу українську організацію в ЗСА і Канаді та у вільному світі, тобто докласти всіх зусиль до того, щоб передконвенційна членська кампанія стала успішною та дала приріст у рядах членів УНСоюзу.

Пам'ятаймо, що більший числом членів і міцніший фінансово Український Народний Союз зможе ще краще і ще більше працювати для добра свого членства, української спільноти та для поневоленого, але нескореного українського народу.

- Тому Головна Контрольна Комісія закликає всіх українців ЗСА і Канади масово включатися в ряди членів Українського Народного Союзу!

Богдан Футей
Іван Геврик
Іван Телюк
о. протопресвітер Степан Біляк
Богдан Гнатюк

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСоюзу

ПРАЦЯ

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів

За інформаціями пишть до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Atten: Organizing Dept.

або телефонуйте (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

Вступайте в члени УНС

Андрія Бабська, доня Дарії та Стефана Бабських, нова членка 158-го Відділу УНСоюзу в Брукліні, Н. Й.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

У ВИДАВНИЦТВІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СВОБОДА

появилася вже друком монументальна збірка літературних оцінок

Д-ра Луки Луцєва

ЛІТЕРАТУРА І ЖИТТЯ

Книжка у твердій темній поплотняній обгортці з золотими літерами більшого формату, має 480 сторінок і охоплює повне пістопіття (1925-1975 рр.)

Література і життя, це дійсно монументальний твір, а в ньому бібліографія, оригінальні статті і рецензії про:

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ІВАНА ФРАНКА, ОЛЬГУ КОБИЛЯНСЬКУ, БОГДАНА ЛЕПКОГО, ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА, ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА, ВАСИЛЯ ПАЧОВСЬКОГО, МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА, ТИМОТЕЯ БОРДУЛЯКА, ОЛЕКСАНДРА КОРНИЙЧУКА, ОЛЕСЯ ГОНЧАРА і ВОЛОДИМИРА СОСЮРУ.

Мешканців стеїту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

Належність платна лише в амер. долларах \$20.00

Замовляти: + порто \$1.00

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Уласа Самчука

СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ

ЕПОС УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКИ

IN THE FOOTSTEPS OF THE PIONEERS
SAGA OF UKRAINIAN AMERICA

Книжка у твердій зелено-темній полст. ній обгортці, з мистецьким написом в оформленні

БОГДАНА ТИТЛИ

у видавництві УНСоюзу „Свобода”

268 сторінок. Ціна \$15.00 з пересилкою

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі”, пересилаючи рівночасно чек збо грошевий переказ

Мешканців стеїту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку

„СВОБОДА” BOOKSTORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

A Ukrainian perspective on the news...

THE UKRAINIAN WEEKLY

Can you afford not to subscribe?

I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly for _____ year(s). (Subscription rates: \$5 per year for UNA members. \$8 for non-members.)

My name is: _____
I belong to UNA Branch: _____
Address: _____
City: _____
State: _____
Zip code: _____

GIFT SUBSCRIPTION

In addition, I would like to give a friend one year's subscription to The Ukrainian Weekly at the discounted rate of \$4.

His/her name is: _____
Address: _____
City: _____
State: _____
Zip code: _____
I enclose a check for \$ _____

THE UKRAINIAN WEEKLY

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

